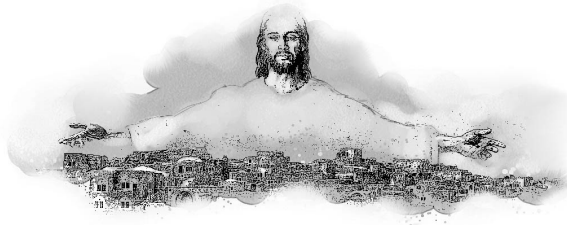

7. ΚΥΡΙΟΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Εγώ ο Κύριος σε εκάλεσα εν δικαιοσύνη, και θέλω κρατεί την χείρα σου, και θέλω σε φυλάττει, και θέλω σε καταστήσει διαθήκην του λαού, φως των εθνών.» Ησαΐας 42/μβ' 6.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ματθ. 14/ιδ' 1-21, Έξ. 3/γ' 14, Ματθ. 14/ιδ' 22-33, Ησ. 29/κθ' 13, Ματθ. 15/ιε' 1-20, Ματθ. 15/ιε' 21-28.

Στο Ματθ. 15/ιε' 24, ο Ιησούς λέει, «Δεν απεστάλην, ειμή εις τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ». Αναμφίβολα, η επίγεια διακονία του Ιησού απευθυνόταν κατά κύριο λόγο στο έθνος του Ισραήλ. Όμως, όπως βλέπουμε σε όλη την Αγία Γραφή, ο Θεός δεν ενδιαφερόταν μόνο για τον Ισραήλ. Ο λόγος για τον οποίο ο Θεός επέλεξε τον Ισραήλ ήταν για να γίνει ευλογία σε όλους τους ανθρώπους στη γη. «Ούτω λέγει ο Θεός ο Κύριος, ο ποιήσας τους ουρανούς, και εκτείνας αυτούς, ο στερεώσας την γην, και τα γεννώμενα εξ αυτής, ο διδούς πνοήν εις τον λαόν τον επ' αυτής, και πνεύμα εις τους περιπατούντας επ' αυτής. Εγώ ο Κύριος σε εκάλεσα εν δικαιοσύνη, και θέλω κρατεί την χείρα σου, και θέλω σε φυλάττει, και θέλω σε καταστήσει διαθήκην του λαού, φως των εθνών, διά να ανοίξης τους οφθαλμούς των τυφλών, να εκβάλης τους δεσμίους εκ των δεσμών, τους καθημένους εν σκότει εκ του οίκου της φυλακής» (Ησ. 42/μβ' 5-7).

Μέσω του Ισραήλ, ή μάλλον συγκεκριμένα μέσω του Μεσσία που θα ερχόταν από το Ισραήλ, ο Θεός θα προσέγγιζε όλον τον κόσμο. Αυτή την εβδομάδα θα δούμε πώς προσέγγισε ο Κύριος όσους είχαν ανάγκη για σωτηρία.

Κυριακή 8 Μαΐου

ΤΑΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΥΣ

Ένα από τα πιο γνωστά θαύματα του Ιησού ήταν αυτό με τους πεντακισχίλιους (Ματθ. 14/ιδ' 21). Παρόλα αυτά, όπως γίνεται και με όλα τα θαύματα στην Καινή Διαθήκη, σ' αυτήν την ιστορία υπάρχει ένα ευρύτερο πλαίσιο που μας βοηθάει να κατανοήσουμε βαθύτερα τι έκανε ο Ιησούς.

Διαβάστε Ματθ. 14/ιδ' 1-21. Τι προηγήθηκε του θαύματος και ποιός ο σκοπός αυτού του γεγονότος σε αυτά που ακολούθησαν;

.....
.....
.....
.....

Βάλτε τον εαυτό σας στη θέση των μαθητών. Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ένας ξεχωριστός άνθρωπος του Θεού, μόλις είχε αποκεφαλιστεί. Αν και δεν αναφέρεται κάτι στο κείμενο, το γεγονός αυτό θα πρέπει να αποθάρρυνε τους μαθητές. Σίγουρα ήταν μία μεγάλη δοκιμασία για την πίστη τους. Ωστόσο, ύστερα από αυτό που έκανε ο Ιησούς, η πίστη τους θα πρέπει να ενδυναμώθηκε.

Πίσω όμως από αυτήν την ιστορία υπάρχει κάποιο βαθύτερο νόημα, πέρα από την ενδυνάμωση της πίστης των μαθητών. Η κίνηση του Ιησού να ταΐσει το πλήθος, θύμιζε σε όλους το μάννα που έδωσε ο Θεός στους Ισραηλίτες στην έρημο. «Σύμφωνα με την παράδοση των Ιουδαίων, ο Μεσσίας θα ερχόταν το Πάσχα και με την έλευσή Του θα έπεφτε ξανά μάννα από τον ουρανό... Έτσι, όταν ο Ιησούς τίασε τους πεντακισχίλιους λίγο πριν το Πάσχα, ήταν λογικό το πλήθος να υποθέσει ότι ήταν ο Μεσσίας και ότι επρόκειτο να κάνει ένα ακόμη μεγαλύτερο θαύμα δίνοντας τροφή σε όλους, όπως έγινε με το μάννα.» Jon Paulien, John: The Abundant Life Bible Amplifier, σ. 139,140.

Αυτόν τον Μεσσία ήθελαν τα πλήθη: Έναν Μεσσία που θα κάλυπτε τις φυσικές τους ανάγκες. Εκείνη τη στιγμή τα πλήθη θέλησαν να χρίσουν τον Ιησού βασιλιά, αλλά όταν Εκείνος αρνήθηκε, απογοητεύτηκαν. Είχαν προσδοκίες, και όταν αυτές δεν εκπληρώθηκαν, πολλοί έφυγαν από τον Ιησού – παρότι είχε έρθει να κάνει πολλά περισσότερα από το να καλύψει τις περιορισμένες, εγκόσμιες, προσδοκίες τους.

ΣΚΕΨΗ: Πώς γίνεται οι προσδοκίες μας από τον Θεό να είναι περιορισμένες;

Δευτέρα 9 Μαΐου

ΚΥΡΙΟΣ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Μετά το θαύμα με τους πεντακισχίλιους, ο Ιησούς πρόσταξε τους μαθητές να μπουν στο πλοίο και να περάσουν στην απέναντι όχθη (Ματθ. 14/ιδ' 22). Ήθελε να τους απομακρύνει από αυτήν την πίεση και το χάος. Ένας καλός διδάσκαλος θα προστατεύσει τους μαθητές του από καταστάσεις τις οποίες δεν είναι ακόμη έτοιμοι να αντιμετωπίσουν. «Κάλεσε τους μαθητές Του και τους πρόσταξε να πάρουν το πλοίο και να επιστρέψουν αμέσως στην Καπερναούμ, αφήνοντας Αυτόν να διαλύσει το πλήθος... Διαμαρτυρήθηκαν γι' αυτήν την απόφαση. Αλλά ο Ιησούς μίλησε τώρα με τέτοια εξουσία που ποτέ προηγουμένως δεν είχε δείξει απέναντί τους. Ήξεραν ότι περισσότερες αντιρρήσεις από μέρους τους θα ήταν ανώφελες και αμίλητοι κατευθύνθηκαν προς την θάλασσα.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 347.

Διαβάστε Ματθ. 14/ιδ' 23-33. Τι δείχνουν αυτά τα εδάφια για τον Ιησού και την σωτηρία;

.....
.....
Καθώς οι τρομοκρατημένοι μαθητές αναρωτιούνται ποιος τους πλησιάζει περπατώντας πάνω στα νερά, διαδραματίζεται μια αποκαλυπτική στιγμή: Ο Ιησούς τους λέει, «Εγώ είμαι, μη φοβείσθε» (εδ. 27). Τα λόγια, «Εγώ είμαι» μας παραπέμπουν στο όνομα του Ίδιου του Θεού (δείτε Έξ. 3/γ' 14).

Όπως βλέπουμε στην Αγία Γραφή, ο Κύριος έχει τον έλεγχο όλης της φύσης. Στον Ψαλμ. 104/ρδ' για παράδειγμα, βλέπουμε ξεκάθαρα πως ο Θεός δεν είναι μόνο Δημιουργός αλλά και Συντηρητής, και μέσα από τη δύναμή Του ο κόσμος συνεχίζει να υπάρχει και οι νόμοι της φύσης να λειτουργούν. Πουθενά δεν βλέπουμε να υποστηρίζεται η άποψη ότι ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο και μετά τον παράτησε. Όλοι οφείλουμε την ύπαρξή μας στον Ίδιο Κύριο που ηρέμησε την θάλασσα. (Δείτε επίσης Εβρ. 1/α' 3). Η κραυγή του Πέτρου, «Κύριε, σώσον με!» (Ματθ. 14/ιδ' 30) πρέπει να γίνει και δική μας, γιατί κανένας άλλος εκτός από τον Κύριο δεν μπορεί να μας σώσει. Η ανάγκη του Πέτρου για βοήθεια αντικατοπτρίζει τη δική μας κατάσταση μπροστά στις βολές του κόσμου εναντίον μας. **ΣΚΕΨΗ:** Αναλογιστείτε πόσο αβοήθητοι είμαστε μπροστά στο έλεος δυνάμεων πολύ πολύ ισχυρότερων από εμάς που δεν μπορούμε να ελέγξουμε. Πώς αυτή η πραγματικότητα μπορεί να μας βοηθήσει να εξαρτηθούμε περισσότερο στον Ιησού;

Τετάρτη 11 Μαΐου

ΤΑ ΨΙΧΟΥΛΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Αφού έδωσε τροφή και θεραπεία, και κήρυξε στο λαό Του, ο Ιησούς παίρνει την συγκλονιστική απόφαση να φύγει από τα όρια των Ιουδαίων και να πάει στην περιοχή των Εθνικών.

Διαβάστε Μαθθ. 15/ιε' 21-28. Πώς κατανοούμε αυτήν την ιστορία;

.....
Δεν μπορούμε να αντιληφθούμε πλήρως αυτό το περιστατικό επειδή δεν μπορούμε να ακούσουμε τον τόνο της φωνής ή να δούμε τις εκφράσεις των προσώπων αυτής της ιστορίας. Αρχικά ο Ιησούς δείχνει να αγνοεί αυτήν τη γυναίκα και όταν της μιλάει, τα λόγια Του δείχνουν πολύ σκληρά: «Δεν είναι καλόν να λάβη τις τον άρτον των τέκνων, και να ρίψη εις τα κυνάρια» (εδ. 26).

Παρόλα αυτά υπάρχουν ορισμένα πράγματα που πρέπει να αναλογιστούμε.

Πρώτον, εκείνη την εποχή οι Ιουδαίοι αποκαλούσαν τους Εθνικούς σκυλιά, έχοντας κατά νου τα αδέσποτα στους δρόμους. Ο Ιησούς όμως χρησιμοποιεί έναν πιο τρυφερό όρο, «κυνάρια», κουτάβια όπως θα λέγαμε σήμερα, αφήνοντας να εννοηθεί πως αναφέρεται σε οικόσιτα σκυλιά που έτρωγαν από το τραπέζι.

Δεύτερον, η γυναίκα αυτή αποκαλεί τον Ιησού «Υιό του Δαβίδ». Αυτό αμέσως δείχνει πως γνώριζε την Ιουδαϊκή καταγωγή του Ιησού. Ως καλός διδάσκαλος, ο Ιησούς ανοίγει διάλογο μαζί της θέλοντας να τη δοκιμάσει. Ο Graig Keener γράφει: «Πιθανόν θέλει να τη βοηθήσει να καταλάβει ποια είναι η αποστολή και η ταυτότητά Του για να μην Τον αντιμετωπίσει σαν έναν από τους περιπλανώμενους μάγους στους οποίους οι Εθνικοί απευθύνονταν για εξορκισμούς. Επίσης, την κάνει να αναγνωρίσει την προτεραιότητα του Ισραήλ στο Θεϊκό σχέδιο, μία αναγνώριση που θα την βοηθήσει να κατανοήσει πόσο εξαρτώμενη είναι... Κάποιος θα μπορούσε να συγκρίνει αυτήν την περίπτωση με την απαίτηση του Ελισσαίε προς τον Νεεμάν να βουτήξει στον Ιορδάνη και όχι στους ποταμούς που ήθελε ο Νεεμάν... οδηγώντας στο τέλος τον Νεεμάν να αναγνωρίσει τον Θεό του λαού Ισραήλ (Β' Βασ. 5/ε' 17-18).» *The Gospel of Matthew: A Socio-Rhetorical Commentary*, σ. 417.

Τέλος, πολύ πιθανόν αυτή η γυναίκα να είχε υψηλή κοινωνική θέση και να ανήκε στην τάξη όπου, «καθημερινά έπαιρνε το ψωμί που ανήκε στους φτωχούς Ιουδαίους της Τύρου... και τώρα... ο Ιησούς αντιστρέφει τους όρους μιας και προσφέρει πρώτα στον Ισραήλ το «ψωμί»... Η Ελληνίδα αναγκάζεται να ικετεύει έναν περιοδεύων

Ιουδαίο.» The Gospel of Matthew: A Socio-Rhetorical Commentary, σ. 417.

Αυτή η περικοπή δεν είναι εύκολη αλλά πρέπει να δείξουμε εμπιστοσύνη στον Ιησού. Μέσα από τον διάλογό Του μ' αυτήν τη γυναίκα, ο Ιησούς την υψώνει, όπως έκανε και με την Σαμαρείτισσα. Και λόγω της πίστης της στον περιπλανώμενο Υιό του Δαβίδ, η κόρη της θεραπεύεται.

Πέμπτη 12 Μαΐου

ΚΥΡΙΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ

Διαβάστε Μαθ. 15/ε' 29-39 και συγκρίνετε με Μαθ. 14/ιδ' 13-21. Ποιες είναι οι ομοιότητες και ποιες οι διαφορές σ' αυτές τις δύο ιστορίες;

.....
Πολλοί δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι ο Ιησούς τάισε δυο φορές τα πλήθη: την πρώτη φορά το θαύμα έγινε για τους Ιουδαίους και την δεύτερη για τους Εθνικούς. Και στις δύο περιπτώσεις ο Ιησούς «σπλαχνίσθηκε» τους ανθρώπους. Είναι απίστευτη η εικόνα χιλιάδων Εθνικών να έρχονται για να διδαχθούν, και να λάβουν αγάπη και τροφή από Αυτόν τον νεαρό Ραβί. Σήμερα, καθώς βλέπουμε την παγκόσμια φύση του Ευαγγελίου, δεν μπορούμε να φανταστούμε πόσο απίστευτο και απροσδόκητο ήταν αυτό που συνέβη, τόσο στους Ιουδαίους όσο και στους Εθνικούς.

Αυτό ήταν ανέκαθεν το σχέδιο του Θεού, να ελκύσει όλους τους ανθρώπους σ' Αυτόν. Και όπως ο Λόγος του Θεού λέει, «Δεν είσθε εις εμέ ως υιοί Αιθίοπων, σεις υιοί Ισραήλ; Λέγει Κύριος. Δεν ανεβίβασα τον Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου, και τους Φιλισταίους από Καφθόρ, και τους Συρίους από Κίρ;» (Αμώς 9/θ' 7).

Τι λέει εδώ ο Θεός; Δεν ενδιαφέρεται μόνο για τον Ισραήλ αλλά και για όλους τους ανθρώπους; Ενδιαφέρεται ακόμη και για τους Φιλισταίους; Με μία προσεκτική ανάγνωση της Παλαιάς Διαθήκης βλέπουμε αυτήν την αλήθεια να επαναλαμβάνεται, παρότι με το πέρασμα των αιώνων ξεθώριασε σε σημείο που την εποχή της Καινής Διαθήκης, οι πρώτοι πιστοί έπρεπε να μάθουν εκ νέου αυτήν την βασική Βιβλική αλήθεια.

Διαβάστε Ρωμ. 4/δ' 1-12. Με ποιον τρόπο βλέπουμε σ' αυτά τα εδάφια το Ευαγγέλιο και την παγκόσμια φύση του;

.....
.....
.....

Περαιτέρω μελέτη:

Ένας Χριστιανός μιλούσε σε κάποιους φοιτητές για την ύπαρξη του Θεού. Αφού χρησιμοποίησε όλα τα συνήθη επιχειρήματα αλλάζοντας τακτική, είπε: «Ξέρετε, όταν ήμουν στην ηλικία σας και δεν πίστευα στον Θεό, όποτε γινόταν κάτι που θα με έπειθε για την ύπαρξη του Θεού, προσπαθούσα να το αποβάλλω. Γιατί; Επειδή κάτι μέσα μου, μου έλεγε πως εάν ο Θεός υπάρχει τότε – βάση της ζωής που έκανα – θα ήμουν σε δύσκολη θέση.» Αμέσως, η ατμόσφαιρα άλλαξε. Η συνειδησή τους άρχισε να τους ελέγχει. Ήταν ξεκάθαρο ότι τους χτύπησε στο ευαίσθητό τους σημείο. Αυτοί οι φοιτητές δεν ήταν Χριστιανοί, και πιθανότατα δεν έδιναν σημασία στις Δέκα Εντολές. Παρόλα αυτά, ήξεραν ότι η ζωή τους δεν ήταν καθόλα εντάξει, και ότι εάν υπάρχει Θεός θα έπρεπε να λογοδοτήσουν σ' Αυτόν. Ως Χριστιανοί ωστόσο, που γνωρίζουμε τις ηθικές αξίες του Θεού, δεν πρέπει να αισθανόμαστε άβολα στην ύπαρξη του ηθικού Θεού, και αυτό λόγω της υπόσχεσης του ευαγγελίου. Είτε Ιουδαίοι είτε Εθνικοί όταν ερχόμαστε αντιμέτωποι με την αμαρτωλή μας κατάσταση, μπορούμε να βρούμε καταφύγιο στη δικαιοσύνη του Χριστού που μας προσφέρεται μέσω πίστης, «χωρίς των έργων του νόμου» (Ρωμ. 3/γ' 28). Μόλις συνειδητοποιήσουμε την αμαρτία μας, μπορούμε να επικαλεστούμε την υπόσχεση, «Δεν είναι τώρα λοιπόν ουδεμία κατάκρισις εις τους εν Χριστώ Ιησού, τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το Πνεύμα» (Ρωμ. 8/η' 1). Ιουδαίοι ή Εθνικοί, δεν έχει καμία σημασία. «Χωρίς καμία διάκριση ηλικίας, τάξης, εθνικότητας, θρησκευτικών προνομίων, όλοι καλούνται να πάνε κοντά Του και να ζήσουν.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 377.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Διαβάστε Ματθ. 16/ις' 1-12. Τι νομίζετε ότι εννοούσε ο Ιησούς όταν είπε, «Βλέπετε και προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων»; (εδ. 6). Αρχικά οι μαθητές νόμιζαν ότι ο Ιησούς μιλούσε για την κυριολεκτική ζύμη. Ο Ιησούς όμως είχε κάτι άλλο κατά νου. Τι ήταν αυτό;
2. Η αγάπη του Χριστού για όλους τους ανθρώπους πρέπει να είναι το βασικό μήνυμα του Χριστιανισμού. Άλλωστε είμαστε όλοι αμαρτωλοί. Κανείς μας δεν έχει ελπίδα μακριά από τον Ιησού Χριστό. Δυστυχώς, το μήνυμα που περνάμε ορισμένες φορές είναι μήνυμα κρίσης, αλαζονείας και ανωτερότητας. Ακολουθώντας το παράδειγμα του Ιησού, πώς μπορούμε ως εκκλησία να δείξουμε περισσότερη ευσπλαχνία στους ανθρώπους;